

möten med människor

Han vill skapa en levande show mitt i en levande miljö

ENKÖPING (EP) "Stort konstnärskap på gång" har någon skrivit i Patrik Holmbergs gästbok på Mat & Kakugnen.

Där är väggarna fyllda av hans stora oljemålningar, skisser och kartonger. Levande berättelser ur nuet.

Enköpingsnuet.

– En levande show, där verk kommer att läggas till och bytas ut allteftersom, säger Patrik.

På bara några månader har Patrik Holmberg visat sitt måleri i fyra utställningar. Men hade det inte varit för målarkompisen Gunilla Kjäll i oljemålerikursen i Medborgarskolan med Monika Holm som ledare vet han inte om han skulle ha ställt ut alls. Debuten kom i Vår konst i våras. Den blev en omtumlande framgång.

Hemma på Kungsgatan står hans "målarplank", flera meter stort, lutat mot en av väggarna. Där gör han sina kartonger och skisser. Först i litet format. Sedan i de stora format han före-

drar. Han skissar helst i rödkrita som renässansens mästare. Tittar man noga ser man spår av rödkritan i målningarna.

– Det är självklart inte något en renässansmästare skulle ha tillåtit sig att lämna efter sig.

– Men det passar utmärkt i mina ögonblicksskildringar. De skall ha skissens flykt och lätthet.

Ett sätt att måla som imponerat. I gästboken läser man: "Jag är glatt överraskad av dina målningar. Du har behållit skissens fräschör. Det som är så jättesvårt".

● Varför renässansmästarna?

– Mitt intresse för att måla människor väcktes i 15–16-årsåldern. Av konstkort på Ikea. Jag tror de hade fyra stycken. – Kortet av en madonna av Rafael blev jag enormt tagen av. Det har jag kvar. Tummat och slitet. Jag kopierade det gång på gång och blev så intresserad av att teckna att jag tog reda på renässansens arbetsmetoder för att gå i deras skola. Därav den röda kritan.

Zorn en favorit

Efter att ha kopierat vykort, kopierade Patrik Ikea-affischer. Sedan blev det konstböcker.

– Mitt konstfält vidgades. Nya konstnärer kom in i bilden.

Zorn blev en favorit. Han finns med på olika sätt. Det skvallrar titeln *I sorg* om. Ett av Zorns kända verk heter så. Man ser influenserna. I kvinnans uttrycksfulla ansikte och i de små,

zornskt röda, färgaccenterna.

"Utställningen skall vara som en akustisk spelning med bredd i materialet. Setlistan måste ha dynamik, nåt måste stå ut och nåt måste stå tillbaka" skriver Patrik i sin introduktion till utställningen.

Levande

Han kallar det en "levande show" i en levande vardagsmiljö. 29 målningar, skisser och kartonger visar han just nu. Hälften med motiv från kafémiljön. Mitt bland kafébesökarna. Det han vill visa är "brukskonst, nåt att glida in och glida med i".

Jeanette och Anna-Carin sitter under en målning av två kvinnor. I samtal. Liksom de själva.

De gillar att gå på kafé, men brukar inte gå på konstatställningar. Det här är ett bra sätt att visa konst, tycker de.

– Målningarna ser så naturliga ut. – De passar in här.

● Varför kafémiljöer?

– Oftast åter jag frukost nere på kaféet. Ljust är perfekt genom dom där stora fönstren och servitriserna är söstast i

I samtal. Jeanette och Anna-Carin vid en målning av kvinnor i samtal. "Publiken är viktigast, mina målningar är bara backdrops" säger Patrik Holmberg.

stan. Ibland går jag därifrån med en skiss, ett utkast till något större, mer färger, starkare.

Det har resulterat i bilder av människor i möte eller i ensamhet. I glädje. I sorg. Stilla bilder. Fyllda av liv. Bilder av tidlöshet.

– Jag vill inte att de skall åldras. Därför finns sällan ting som kan tidsbestämma bilden.

Rotation

Varje vecka byts några verk ut. Målningar, kartonger eller skisser. En tanke är också att visa sin väg till resultat. Både lyckade och misslyckade målningar.

– Jag tror att det kan vara uppmanande för betraktaren att se att "trial and error" gäller för alla. Visst händer det att en målning blixtrar fram på en halvtimme, men många gånger får den karvas fram.

– Inte ens de stora konstnärerna lyckades direkt. Av Degas skisser är ungefär 20 procent bra.

Patrik Holmbergs kafékonst visas under hösten och en bit in på nästa år.